

Rudolf Steiner a kosmické pozadí sedmiletých period

Robert A. Powell

Učení o sedmiletých periodách a jejich planetárních analogiích s životními úseky se ve 20. století objevilo teprve zásluhou Rudolfa Steinera. K základu pro životní spirálu uvedl v roce 1924 následující:

*Spolu se Zemí se nacházíme ve vzájemně do sebe zasunutých sférách. Je zde do sebe zasunutých sedm sfér a my do nich během života vrůstáme a takto s nimi souvisíme. Náš život od narození do smrti se z původní vlohy vyvíjí tak, že nás hvězdné sféry, abych tak řekl, táhnou od narození až do smrti. Když dorazíme k Saturnu, máme za sebou všechno, co nám planetární sféra, respektive co nám bytosti planetární sféry mohly s milostí dát, a potom dostáváme, řečeno v okultním smyslu, volně ve vesmíru se pohybující, darovaný život, který se ze stanoviska zasvěcence ohlíží za planetárním životem a který může být v jistém ohledu emancipovaný z toho, co je v dřívějších životních epochách dosud nutností.**

V téže přednášce Rudolf Steiner poukázal na to, že člověk v průběhu sedmiletých period, které následují vzor sedmi do sebe zasunutých planetárních sfér, dosáhne Měsíc (0-7), Merkur (7-14), Venuši (14-21), Slunce (21-42), Mars (42-49), Jupiter (49-56), Saturn (56-63).

Učení Rudolfa Steinera dále rozvedl Willi Sucher v roce 1930. Základ jeho objevu spočívá v tom, že deset archetypálních sedmiletých period života pochází z průměrně deseti měsíčních oběhů siderickým zvěrokruhem mezi početím a narozením. V embryonální periodě putuje Měsíc průměrně desetkrát okolo siderického zvěrokruhu; v této době je utvářeno éterné tělo člověka. Jako časový organismus se éterné tělo člověka mezi početím a narozením navíjí a od okamžiku narození se potom zase odvíjí. Učení o životní spirále poprvé podrobně vylíčené Rudolfem Steinerem v roce 1924 tvoří spolu s výzkumy Williho Suchera základ hermeticko-astrologické biografiky.

Pohled na embryonální dobu mezi početím a narozením nám také dává odpověď na otázku, jaké je kosmické pozadí sedmiletých period, třebaže většina astrologů dodnes jeho objev nevzala na vědomí. Výsledky jeho výzkumu můžeme shrnout takto: Deset sedmiletých period života představuje deset siderických měsíců embryonální doby. *Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát* (Žalm 90, 10). Karma, pod níž inkarnující se duše stojí, je během embryonální doby vetkána do éterného těla člověka. Jako se na Zemi během devíti měsíců (tj. deseti siderických lunárních měsíců) vytváří v děloze fyzické tělo, tak se éterné tělo v měsíční sféře během embryonální doby stahuje odpovídajícím způsobem z kosmického éteru.

Během embryonální doby je tak do éterného těla vetkávána karma patřící minulosti duše a toto vetkávání osudu do éterného těla se uskutečňuje v měsíční sféře paralelně s pohyby planet v této době a zrcadlí je („jak nahoře, tak dole“). Viděno astrologicky, tkaní osudové sítě začíná počátkem tvorby éterného těla. Každý lunární siderický měsíc odpovídá jedné z deseti sedmiletých period života tím způsobem, že karma, která je během jednoho siderického lunárního měsíce vetkána do éterného těla, najde své naplnění v odpovídající sedmileté periodě života.

Mezi početím a narozením je 273 dní (1 siderický měsíc = 27,32 dní a $10 \times 27,32 = 273,2$ dní). Deset siderických lunárních měsíců dává víceméně devět kalendářních měsíců, tj. 273,9 dní. Doba těhotenství je běžně vypočítána na devět kalendářních měsíců a lékařské zdroje udávají často 270 dní;

* Rudolf Steiner: *Vědomí zasvěcence*, překlad Radomil Hradil, GA 243, Fabula 2009, pozn. vyd.

při uplatnění Hermova pravidla však můžeme přesně vypočítat okamžik početí.*

Konstelace hvězd a okamžik početí a oplodnění

V této souvislosti musíme zdůraznit to, že časový okamžik početí, který vypočítáme, nemusí nutně exaktně souhlasit s okamžikem fyzického početí. Musíme tedy rozlišovat mezi dvěma událostmi, které se navzájem liší jen o několik dní.

Početí vytvářejí společně tyto dvě události:

1) První událostí je oplodnění vajíčka spermatem - tj. fyzický aspekt oplodnění, který zahajuje fyzickou tvorbu těla.

2) Druhou událostí je působení inkarnující se duše na oplodněné vajíčko uvolňováním a sesláním praobrazu fyzického těla, také nazývaného „duchovní zárodek“.

Okamžik počátku působení praobrazu fyzického těla z měsíční sféry na oplodněné vajíčko lze vypočítat na základě Hermova pravidla.

Je to okamžik oplodnění z duchovního hlediska a od této doby začíná tvorba éterného těla, do něhož je vetkána karma inkarnující se duše. Předpokladem pro vniknutí účinku inkarnující se duše do tvorby embrya je příprava oplodněného vajíčka rodiči.

Tento okamžik jako začátek sestupu duše z měsíční sféry na Zemi, v němž duše začíná působit dovnitř skrze praobraz fyzického těla, je z astrologického hlediska nanejvýš významný. Při uplatnění Hermova pravidla proto musí být na něj soustředěna veškerá pozornost.

Tato doba (početí, vypočítaná Hermovým pravidlem), v níž je přítomná konstelace hvězd doby před narozením, přímo do fyzio-

* Viz R. Powell: *Hermetická astrologie a reinkarnace podle Rudolfa Steinera*, Fabula 2013, Dodatek I, pozn. vyd.

logické stavby těla promítá mocný obraz nadcházejícího života. Duše ve formě obrazu tady zažije pohled na vlastní karmu*, na svůj osud, který se bude rozvíjet v posloupnosti sedmiletých period života na Zemi s působností dokonce až dovnitř fyzické konstituce. Může se stát, že duše v tomto okamžiku prorockého pohledu na svou budoucí karmu zažije tak velký šok, že se zastaví a nechce „v sestupu“ dále pokračovat, nechce vstoupit do inkarnace. Budování fyzického těla se pak neděje ve spolupráci s duší, ale přímo té spolupráci odporuje. (To je jedna z příčin Downova syndromu, při kterém fyzické tělo zaostává ve svém vývoji a duše se neinkarnuje správně.)

V případě normálního početí a narození je fyzické tělo (embryo) vybudováno během devítiměsíčního těhotenství tak, aby mohlo sloužit inkarnující se duši jako nosič pro řádné naplnění jejího osudu. Zatímco normálnímu pozemskému vědomí je tento děj skrytý, je přístupný měsíčnímu vědomí, neboť budování éterného těla je bezprostředně spojeno s Měsícem. Hermovo pravidlo stanoví, že tento okamžik (kdy začíná budování éterného těla) odpovídá charakteristickému postavení Měsíce ve zvěrokruhu svým vztahem na postavení ascendentu ve *zverokruhu* v okamžiku narození.** Výsledky výzkumu Williho Suchera, vztahující se na sedmileté periody a deset lunárních měsíců během embryonální doby, otevírají nový výhled na pozadí konstelace hvězd v okamžiku narození, jak je zobrazeno v horoskopu narození. Ukazují, že konfigurace horoskopu narození tvoří vrchol procesu, který začíná okamžikem vypočítaným Hermovým pravidlem.

* Viz M. Hoffmeister: *Záhady početí*, kap. VII - Karmické zákonitosti, Fabula 2010, pozn. vyd.

** Viz R. Powell: *Hermetická astrologie a reinkarnace podle Rudolfa Steinera*, Dodatek I, obraz 22: Znázornění čtyř možných vztahů mezi Měsícem a ascendentem při početí při předem daném konkrétním vztahu mezi nimi při narození, pozn. vyd.